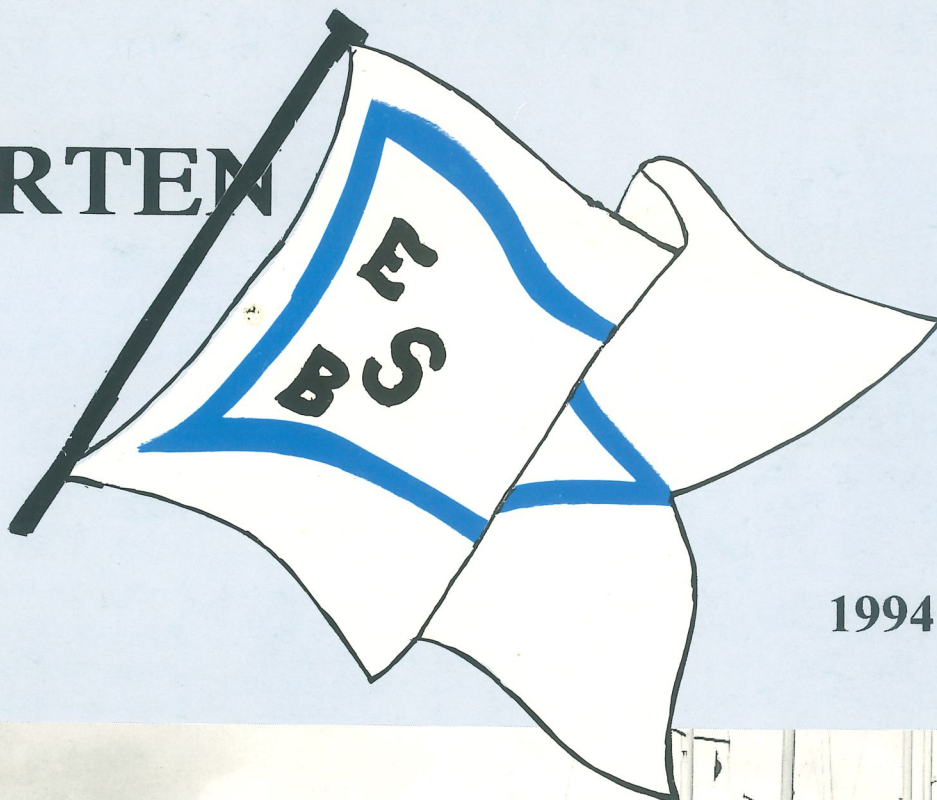

MÖRTEN

1994 ÅRG 24

MEDLEMSBLAD FÖR EKENSBERGS BÅTSÄLLSKAP

Niklas har ordet

Det har gått några dagar in på 1994. Sällskapet fyller i år 70. "Grattis" säger vi och ser fram emot jubileet i augusti månad. Försök att ställa upp då. Vi hoppas att kunna genomföra det i samband med kräftkalaset och OP-jolleracet.

Så här års har Mörtviken på nytt blivit tillgänglig för det sköna friluftslivet. Säsongens första skridskoåkare har plogat upp en liten plätt och åker glatt omkring, men om drygt tre och en halv månad är det dags för oss båtägare att inta viken igen.

Var alla båtägare håller hus på vintern kan man undra. Eller är det så att vissa glömmar bort båten, eller säljer den efter upptagning för att sedan köpa tillbaka den på våren. Ett fuffigt sätt att slippa bekymra sig för något som man ändå inte använder på vintern. Efter de blåsväder som numera är allt vanligare borde det vara självklart att pallra sig ner till klubben för att kolla in båten. Glappande stötar, fladdrande och sönderrivna pressar, snöfyllda sittbrunnar har tyvärr varit vanliga företeelser i vinter. Tyvärr även båtar som drabbats av önskade gäster.

För att försvåra för tjuven att komma upp i de högre båtarna har efter årsmötesbeslut gjorts tillägg till ordningsreglerna som uppmanar oss till att antingen låsa fast stegen, eller förvara den innanför staketet. Det är ju klart onödigt att bjuda tjuven på en stege så han kan läsa eller slå sönder din eller din båtgrannes båt.

Tillägget till ordningsreglerna skicka-

des ut i februari tillsammans med nya telefonlistan och innehöll förutom det här med stegarna uppmaningen att klä av masten innan den läggs i mastskjulet. Detta av två anledningar. Det är idag på gränsen att alla masterna ryms men även för att inte skada omkringliggande master.

Vidare innehåller tillägget krav på täckning av båten samt nya datum för anmälan av förändringar som påverkar behovet av hamn och/eller uppläggningsplats. Detta gäller även uppsägning av plats. På våren gäller anmälan till hamnkaptan senast 31/3 och på hösten 31/8. Bakgrunden till detta är givetvis att ge hamngruppen rimlig planeringstid.

De arbeten som ligger framför oss nu, rör i första hand klubbhus och bodar. Byte av panel och målning.

Ungdomssektionens jollebrygga är livsfarlig att beträda, och i så dåligt skick att den inte går att reparera mer. En ersättningsbrygga finns på investeringsprogrammet.

Miljöstationen blev klar i höstas tack vare ett förträffligt arbete av Billy Björkman som lade ner hela sin själ i jobbet. Klubben tar emot olja, lösningsmedel, samt i därför avsedd plåttunna: tomma färgburkar, penslar och trasor. OBSERVERA ATT NI INTE FÅR LÄMNA BATTERIER. Trots tjuv om detta förra året så var det någon "dövnicke" som en vecka efter att miljöstationen var färdig, smög dit ett batteri. Batteriet ställdes dessutom utanför gaveln på skjulet. Batterier ska ni frakta bort själva. Lämpligen upp till Shell i Aspudden.

Till sist vill jag tacka Gerhard och Barbro för en mycket trevlig och välbesökt årsfest, samt alla andra som under 1993 hjälpte till med arbetet inom sällskapet.

Jag önskar härmed alla gamla och nytillkomna medlemmar en skön båt-säsong.

Eder ordf.

EBS-AKTIVITETER 1994

- Torsdag 21/4 19.00 Vårmöte
Söndag 24/4 08.00 1:a sjösättning
Lördag 30/4 08.00 2:a sjösättning
Söndag 1/5 08.00 3:e sjösättning
Lördag 7/5 08.00 4:e sjösättning
Torsdag 12/5 08.00 5:e sjösättning
Torsdag 12/5 16.00 Sjösättningsknutis
Måndag 16/5 18.00 Städning efter sjösättning - ARBETSPLIKT
Onsdag 18/5 18.30 Styrelsemöte
Fredag 20/5 Pingsteskadorna för sportarna arrangerar
Lördagen 11/6 Sill-lunch knytis. Deltagarna avgör om det blir av. Snacka ihop dig med din båtgranne.
Torsdagen 18/8 18.30 Styrelsemöte
Lördagen 27/8 70-årsjubileum kräftfest - optimist-jolleregatta.
Lördagen 10/9 Mauritz Minne
Lördagen 17/9 Götas Korv&Paket
Torsdag 22/9 19.00 Höstmöte
Lördagen 24/9 09.00 Framplockning -ARBETSPLIKT.
Samma Lördag Match-racing efter framplockningen
Lördagen 1/10 08.00 1:a upptagning
Söndagen 2/10 08.00 2:a upptagning
Onsdagen 5/10 Styrelsemöte
Lördagen 8/10 08.00 3:e upptagning
Söndagen 9/10 08.00 4:e upptagning
Lördagen 15/10 08.00 5:e upptagn.
Lördagen 16/10 08.00 6:e upptagn.
Lördagen 22/10 24.00 Sista dag för bojudupptagning
Torsdag 10/11 19.00 Årsmöte
Lördagen 26/11 Årsfest

AVGIFTER 1994

Inträdesavgift 500:-

Nyttjandeavgift 500:-

Årsavgift:

Senior 125:-

Pensionär 60:-

Junior 60:-

Hamnavgift:

Minsta plats 1,80 m 666:-

Därutöver per decimeter 37:-

Övriga avgifter:

Uppläggningsavgift per kvadratmeter 41:-

Extra sliptagning 50:-

Ej upptagen boj eller bom 300:-

Ej utfört arbetspass 300:- + arb.pass

Ej utfört vaktpass 300:- + vaktpass

OBS ! Avgifterna gäller endast medlemmar.

DE' HÄR HADE NI NOG GLÖMT (Eller titlar man minns)

På årsfesten utlyste vi en pristävling för namnförslag till sången på första sidan i vishäftet. Resultatet blev helt fantastiskt, hela 29 svar, och fantasin var det inte heller något fel på. Tyvärr kunde vi inte kora någon vinnare under festen. Men med hjälp av neutrala amatörer och proffskompositörer har vi i efterhand lyckat utse vinnarna.

Med titelförslaget En Bra Sång, vann Lena och Hasse Westerling tävlingen. Hedersomnämmanden vill vi ge till "Falken", för titeln: Ingen stress i EBS, samt till Lise-Lotte Bodén med förslaget Tåbira blues (Det var ju en fot som sparkat sig in).

Barbro och Gerhard

VÅRMÖTE 1994

På vårmötet kommer vi bl.a. att:

- Ta upp frågan om rökförbud i klubbhuset.

- Diskutera inköp av ny jollebrygga, den gamla måste pensioneras.

- Övriga av Er anmälda frågor.

- Sist men inte minst, kommer kassören i föreningen "Augustimånen", Thomas Rönström, att berätta om kappseglingen med samma namn som föreningen. Se även artikeln på sid 12

Kom och deltag i ett intressant möte torsdagen den 21 april kl 19.00 församlingshemmet i Gröndal.

KÖP ETT KORT

Tänk så glada alla gamla och nya vänner skulle bli om de fick en hälsning med en bild av vårt fina område. Dessutom stöder Du vår ungdomsverksamhet, då inkomsten av korten går oavkortat till sektionen.

Korten finns på ICA-Varvet och i klubbhuset. Ungdomssektionen tackar på förhand!

Kerstin Fredriksson

Kassör EBS-U

ETT "MAURITZ" MED DRAG!!!

Åke Pettersson med gästar i en Rapid knep alltså segern i årets "Mauritz Minne", före de alltid så segerfarliga Ronnie och Sonja Donvall, som i vanliga fall brukar komma hem till Mälaren på hösten och visa var skåpet (eller kanske bucklan) ska stå. Kubbingen om tredjeplatsen blev rafflande och slutade med att ordföranden fick 5 sekunder på familjen Widerberg och kunde avsluta racet med äran i behåll.

Maurits Minne 1993 blev en bra kappsegling där ingen kunde klaga på för dåliga vindar eller ruttet väder. Vindens huvudriktning låg på ost vilket på grodhavet innebär allt mellan sydost till nordost. Styrkan låg på den del av skalan då tanken på att lägga undan spinnakern ligger nära till hands. Byigt - variationer mellan 5 - 10 m/s kom att utmärka dagen. Några valde dock att köra med blåsan. Vindriktningen gjorde ju saken attraktiv. Tretton sugna mötte upp på skepparmötet och anmälningslistan visade Lys - variationer mellan 0.98 - Hasse Westerling, IF och 1.12 - Bosse Dahqvist, Safir. Detta borde borga för en tät segling. Inte mindre än 8 båtar låg runt 1.00. Det var alltså undanvindsstart som gällde. De som anmält spinnaker kunde rycka upp blåsan omgående men nere vid Fläs-

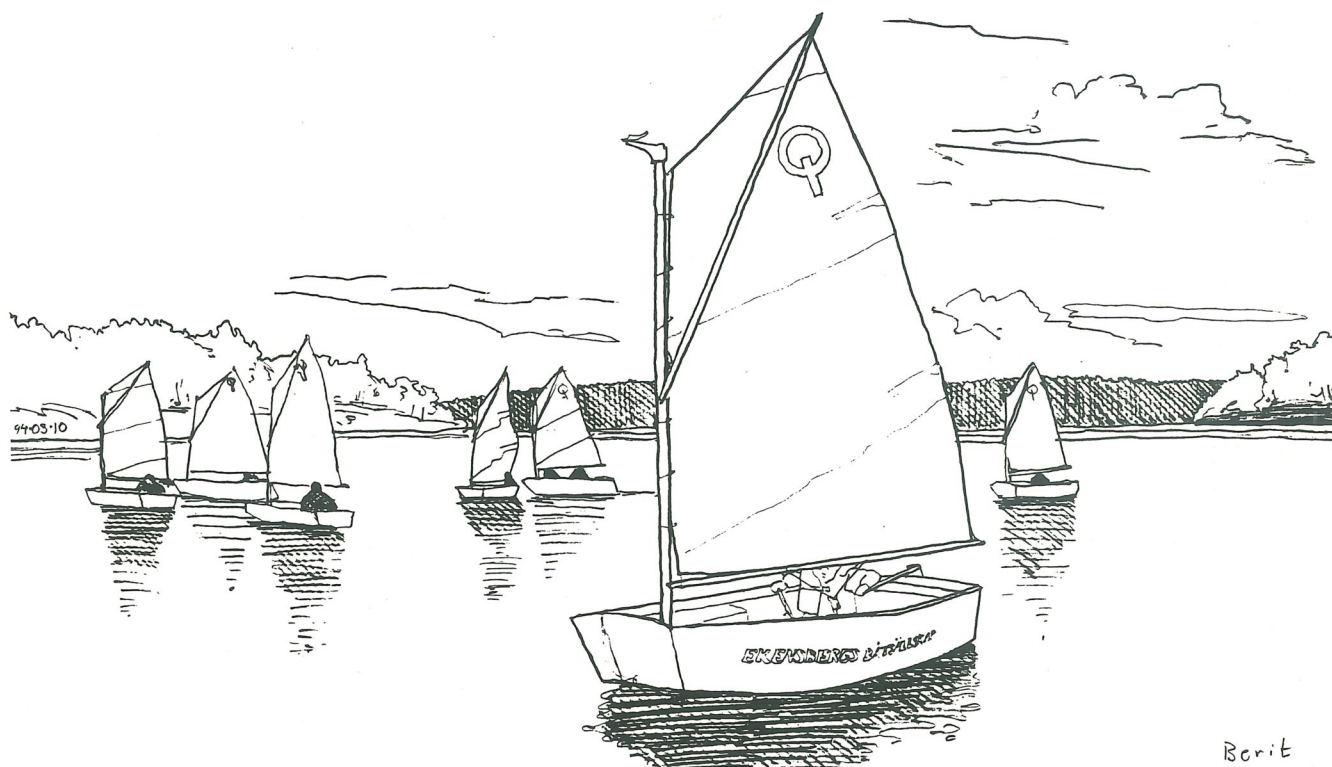
ket hade vinden som vanligt vridit över mot syd och det var med nöd och näppe som många kunde bära förbi fyren. Fiskarfjärden bjöd på friska och byiga vindar med tillfälliga vindvrid som naturligtvis irriterade de båtar som jobbade med att få bästa drag i blåsan. Efter rundningen av pricken utanför Jungfruholmarna blir banan lite mindre knicksig och tid ges för att trimma segel och vassa båtfart. Nere vid Idskär börjar vägvalsfrågan återigen att engagera besättningarna. Intressant är att rundningen av Kanan numera görs helt respektlöst med tanke på det grund väst ön som för några år sedan var utmärkt med en prick. Idag måste grundets läge uppskattas. Den uppskattningen blir nog ganska summarisk i stridens hetta, men ingen har gått på än så länge - vad redaktionen vet. Sedan påbörjades kryssen österut. I detta läge hade Åke Pettersson och Donvalls markerat dagens intentioner och det föreföll redan här svårt för övriga att aspirera på 1:a platsen. Däremot var striden desto hetare längre bak i fältet. Och på målrakan från Slagsta holme till mållinjen vid Jungfruholmarna utspelades många rafflande dueller. Ordförandens 5-sekundersseger över 4:an Widerbergs är ju redan nämnd. Gabor Komaromi slog Bosse Dahlqvists Safir med 4 sekunder. Bosse Larsson

i Becker 27:an smet in på en nionde plats endast 6 sekunder före Forslunds i sin nyinköpta Senorita. Dagens bästa kommentar fällde Lefte Torpadie till sin fru efter det att de "stängt grinden". "-Vem faen vill ha ett paraplyställ när det finns regnkläder", naturligtvis åsyftande den stora bucklan som utgör vandringspriset i Mauritz Minne. Och där har ju Lefte en poäng. Det viktiga är ju att segla - inte att vinna. Så Du som inte var med förra året - ställ upp i år.

Och nu följer resultatlistan:

1. Åke Pettersson Rapid
2. Sonja Donvall Ohlsson 29
3. Bengt Niklasson Fortissimo
4. Anders Widerberg Mega 30
5. Hasse Westerling IF
6. Gabor Komaromi Accent
7. Bosse Dahqvist Safir
8. Lasse Forsberg Facil 26
9. Bosse Larsson Becker 27
10. Lasse Forslund Senorita Helmsman
11. Thomas Rönström RB 98
12. Kjell Johansson Trio 80
13. Leif Torpadie/L Vindö 40

EN SEKTION MED VIND I SEGLEN!

Ungdomarna hade medvind även -93.

Anders Widerberg ger här en liten inblick i den mycket livaktiga verksamhet som ungdomssektionen utgör. Året är späckat med arrangemang både för vuxna och knattar.

"Verksamheten i grupperna sträcker sig alltifrån lekfulla båtövningar till kappsegling, med målet att ge barnen vana och kunskap i umgänge med sjö, segling, hantering och skötsel av båtar, samt gott kamratskap."

Ett försök till programförklaring för det härliga gäng, 36 barn, 9 ledare och många föräldrar, som for runt som bälgetingar i viken i somras, kommer här.

-94 har vi redan startat med tågvirkeskvällar i Vita huset under Urbans ledning. Vidare planeras traditionell upptakt på Rävudden, bad, läger,

matchracing, segling för seglarmärke och därtill gruppernas egna planerade verksamhet.

Med stöd av vinsterna från Barbro och Gerhards lotteri på julfesten, och EBS, kommer vi att få nya bryggor i år.- Ett stort Tack !

Två prima optimister inköps, en för egna medel, och en för medel från hyresgästföreningens kontaktkommitté i Ekensberg, förmedlat genom Urban, som en uppskattning av att EBS öppnat möjlighet för Ekensbergssbarn att delta i verksamheten.

Vi har 25 barn i kö och en kväll i veckan ledig, så kan vi lösa ledarfrågorna finns det möjlighet att starta en ny grupp. Tycker du att det vore roligt att vara med som ledare i en grupp så hör gärna av dig till mig.

-93-års utmaning av EBS i matchracing vanns solklart av EBS-U.

16 deltagare kom till start.

Resultat:

1. Torgny Walfridsson "Viggen"
2. Johanna Jansson "Knipan"
3. Jonny Karjalainen EBS

Hedersomnämmande till Håkan Nilsson för gott sportsmannaskap. Efter ett ofrivilligt bad och klädbyte återkom Håkan till prisutdelningen. Alla deltagarna skall ha tack för god match.

Efter seglarläger på Jungfruholmarna, där både barn och föräldrar fick två trevliga dagar tillsammans, ser vi fram mot sommar, sol och EBS-U

Anders Widerberg Ordf.EBS-U

Samma är som vår båtklubb bildades

Jag fann i Svenska Turistföreningens Årsskrift för året 1924, en artikel av Ivo Jensen, "Där Stockholms skärgård slutar". Här några axplock ur den, vilka du kanske med ett leende känner igen och förundras över hur en del har förändrats

"Som en jättelik vågbrytare, inför vilka modern ingenjörsvetenskap och mänskligt skaparsnille te sig små och oansenliga, sträcker sig utanför Stockholms inre skärgård en lång rad av stora öar - sjöfarten till gagn och stockholmaren på sommarnöje till behag. Kännedomen om den lummiga och av naturen rikt begåvade arkipelagen innan för denna ölänga - med Arholma i norr och med Nätarö som sydlig ändpunkt - har av många gett sina lovord åt sin vackra skärgård. Men många är de, som ej nöja sig med dessa trakter, väl vetande att denna skärgård har ännu vackrare syner att skänka, och dem finner man först ute bland de ödsliga kobbarna och skären i havsbandet.

Kommen till Furusund får man en försmak av dessa utomskärsområdets karaktär, Vattnet, som längre in är mer eller mindre grumligt, blir klart som kristall. Alla de små åkertegarna, som man sydligare sett kanta farledens stränder, har nu försvunnit och fått lämna plats för allvarliga högresta furor, och de präktiga Ålandsskutorna, som man ofta ser ligga förankrade i sundet mellan Furusund och Köpmanholm i avvaktan på gynnsam vind, förhöja intrycket av skärgårdsromantik. I norr har man delvis endast horisonten, men fortsättes färden, seglar man, fortfarande inomskärs, i Södra Roslagens urgamla kulturbygd med den lilla idylliska badortsstaden Norrtälje som medelpunkt. Till yttre skärgården går en led över Granhamnsfjärden ut till Ålands hav, och följer vi den, har vi snart vänt ryggen till både sommarvillor och fiskarstugor och befinner oss i de obebodda trakter, vilkas stämningsfulla skönhet just ligger i deras jungfrulighet. De kala men mot den grova havssjön väl skyddade skären,

som hittills stått på vakt å ömse sidor om vägen, försvinna så småningom fullständigt om babord och förvandlas å motsatta sidan till ogästvänliga klippor. Är vädret lockande, kan man eventuellt sticka ut till havs, och har man klar sikt, dröjer det inte länge, förrän Ålands gråröda granithällar med sin karga tallvegetation dyker upp ovan horisonten.

Mitt ute i Söderarmsgattet ligger en hög, borgliknande byggnad, som täcker nästan hela den omotiverat uppstigande berghäll, på vilken den är uppförd. Det är Tjärven, som med sin skarpa blyxtfyr och, då havstjockan insveper allt i klibbig ogenomtränglighet, med sina vida omkring hörbara mistsignaler vägleder sjöfararen.

Från Söderarm sträcker sig söderut den väldiga ytterskärgården, mäktig, ödslig och orörd av människan. Den ena klubben är den andra lik. Hemligheten med denna maritima ökens säregna tjusning ligger i helhetsintrycket och känslan av frihet och oberoende, som man erfar här ute.

-Ett Söderhav i miniatyr skulle man kunna kalla Stockholms norra skärgård, måhända lite långsökt men en inte alltför oäven liknelse. Ur kartografisk synpunkt är denna del av Sveriges kust ofullständigt behandlad. Gör man t ex en segeltur från Sandhamn norrut över de vida Björkskärs- och Nassafjärdarna, är man inne på farvatten, där inga prickar eller ledfyror markera säker farled, och den heldragna svarta konturlinje, som syns på kortet, talar om att vattendjupen innanför densamma är ofullständigt angivna. Och inte ens den officiella farleden från Furusund till Svenska Högarna, den ostligaste av skärgårdens havsfyror, om man undantar fyrskuppen, är noggrant utprickad. En god sjöbåt, en pålitlig kompass och någon kännedom om lokalförhållandena är alltså nödvändiga förutsättningar här mer än någon annanstans kring våra kuster.

Kommer vi ner i södra skärgården, blir sceneriet ett annat. Det söndersplittrade landskapet är i det närmaste försvunnet och har ersatts av ett fagert bälte av sörländsk inlandsvegetation, och man blir förvånad över att så långt ut som på Utö eller

Nåtarö finna en så rik natur. Om man genom Järnholmssund far ut den raka vägen till Huvudskär, återfinns visserligen även här de nordligare skärgårdarnas sönderstyckade klipp-panorama. Har man kommit så pass långt söderut i skärgården, ligger det nära till hands att göra en utflykt till Danziger Gatt. Vi följer alltså Utölandet inomskärs fram över Mysingsfjärdens och gå ej in under land, förrän vi är på höjden av Ängsholm, ön sydväst om Rånö och norr om Nåtarö. På en klippa i det smala sundet mellan Ängsholm och Rånö markerar ett korsliknande sjömärke inloppet och i bakgrunden reser sig Nåtarös höga stränder. Till vänster tycks lagunen ej ha något utlopp, men snart märks en öppning vid Aspölandet och vi är efter passerandet av det vackra Aspösundet åter ute på fritt vatten. Mitt föröver ligger en rostbrun koloss, påminnande om en meteorsten. Ön heter Stora Björn. Ful och nästan fränstötande får man väl kalla den, men intressant är den. Att klättra omkring på de branta klippstränderna med dess grottliska bildningar, undersöka de oregelbundna formationerna och beundra de vita, kalkaktiga bran-

terna och de många jättegyrtorna var åtminstone författarens stora nöje. Allra längst ned i havsbandet har vi Landsort, Södertörns sydligaste utlöpare, där fyren uppfördes år 1669.

Som turistled betraktad torde ovan antydda område höra till ett bland vårt lands vackraste och intressantaste i sitt slag, men till våra populära turistområden i detta begrepps egentliga bemärkelse kommer man aldrig att kunna hänföra Stockholms yttre skärgård till. Detta av lätt förklarliga orsaker. Den art av turistväsende, som härvidlag kommer ifråga, är givetvis segling eller motorbåtsfärder - rekreativmedel, som ju endast står ett relativt begränsat antal turister till buds, och reguljär ångbåtstrafik är naturligtvis utesluten av ekonomiska skäl. Men ingen skärgårdsentusiast sörjer över detta förhållande, glad vid tanken på att få slippa se vulgära söndagsherrskap, bortkastade papper och oaptitliga äggskal i varje skrevna vanhelga hans helgedom - de ödsliga kobbarna och skären ute i havsbandet".

Gunnel Hassbring

24-TIMMARS PÅ MÄLAREN

Svenska Kryssarklubben anordnar varje vår och höst en segling kallad 24-timmars. Målsättningen med seglingen, som egentligen saknar tävlingsmoment, är att främja långfärdssegling. Vårseglingen brukar även vara ett bra tillfälle att testa konditionen på båt och besättning inför stundande säsong medan höstseglingen ger den större utmaningen då natten oftast är svart och vädret kan vara lite tuffare.

Om en höstsegling på Mälaren i en S 30:a berättar här Kerstin Fredriksson.

Äntligen blev det av. Efter flera års planering stämde allt. Jonas lämnad hos kompis, två entusiastiska killar som andra besättningslag, och inte minst, en bra väderprognos - om än lite kallt. Lördagen den 4:e september lämnade Urban, Reidar och jag hemmahamnen i Mörtviken för att

plocka upp Johan och Hans på Ekerö, innan vi stävade mot startpunkten vid Rastaholm där vi skulle vara mellan kl.10.00 och 10.15. Tyvärr var det väldigt få båtar anmälda. Kanske är denna tävling som arrangeras/ordnas av Uppsalaklubben och Kryssarklubben inte så känd.

Vi siktade i alla fall några medtävlare när vi hissade segel och med god fart satte kurs västerut mot vår första rundningspunkt. Vi hade fått en punkttabell där en mängd rundningspunkter, 40 stycken, fanns angivna. Det gäller att segla så långt som möjligt under de 24 timmar som tävlingen varar. Vi fortsatte att plocka punkter - skriva i loggboken om väder, segelsättning och om eventuella siktade medtävlare. Det blåste bra, kom en regnskur och t.o.m lite hagel. Vårt första beslut var om vi skulle fara under Hjulstabron eller inte.

Reglerna säger att varje punkt får rundas två gånger, och varje sträcka seglas högst två gånger. dess-utom måste vi se till att segla på fyrbelysta sträckor under de mörka timmarna. Vi gjorde en kalkyl och bestämde oss för att vi skulle hinna under bron och tillbaka igen. Vi måste vara tillbaka på vår startpunkt exakt 24 timmar efter start, annars blir det minuspoäng. Vi Hjulstabron siktade vi en mängd båtar med snarlik flagga i akterstaket. Men den var inte riktigt lik vår och båtarna stämde inte med startlistan. Det visade sig senare att det var Västeråskretsen som hade en liknande tävling med en massa deltagare.

När bron var passerad kom vi in på för oss okända vatten och vi kom ända till Lilla Askeholmen innan vi vände. Nu hade solen gått ned och vi tände lanternorna. En härlig måne lyste också upp i höstmörkret men det var ganska kallt. Strax innan midnatt passerade vi Hjulstabron igen och pojkarna bestämde sig för att vila. Urban och jag fortsatte att segla efter fyrar och månljus. Det gick så bra att vi tog oss ända upp till Bålsta. I gryningen purrade vi ungdomarna och sedan försökte vi sova en stund. Vaknade igen utanför Björkö där vi gick på spinnaker i en ganska svag vind. Målgången blev något försenad då vinden mojnade alltmer men vi kände oss ändå nöjda med vår prestation - 102 Nm på 24 timmar. Hoppas att fler klubbar kommer med i vår eller i höst. Två gånger om året går tävlingen och man kan kontakta Lars-Göran Gadde 018-32 11 13 eller Kai Otterström 018-32 82 47 i Uppsalakretsen av Svenska Kryssarklubben för mer information. Jag tänker ofta på vår underbara natt i månljus och fyrsken. Både roligt och spännande.

Kerstin Fredriksson

Arne Westerling - Mr EBS

har lämnat sällskapet

Samma år som jag föddes - det är ju rätt länge se'n nu - var han hamnkapten i Ekensberg och året var 1953. Drygt trettio (!) år senare jobbade jag tillsammans med honom i hamngruppen. Att jobba i och för Ekensbergs Båtsällskap var inte bara en självklarhet utan kanske än mer en nödvändighet för Arne Westerling.

Samma dag det var höstmöte var det inte mindre än tjugotalet medlemmar som slöt upp ute på Skogskyrkogården, och det var säkert fler än jag som funderade över hur ett Ekensberg utan Arne skulle te sig. Detta trots att vi så smått hade börjat vänja oss vid att han alltmer sällan kom ner till klubben.

Arnes båtliv började på 40-talet, då han kajkade runt i sin morfars eka, gemenligen kallad "Ekstocken". Den första egna båten var en campingbåt, men snart tog seglingen överhand och under 50-talet seglade han en SK 15. I slutet på 50-talet köpte han sin drömbåt M 22 nr 114 - en av de få tjugotvåorna med rund ruff. Den här båten kastade Arne längtansfulla blickar efter redan när den låg på stan som lottbåt i mitten av 40-talet. Med 114 seglade han hem ett otal pokaler och bucklor, bl a det paraplyställ som nu är vandringspris i Mauritz-minne.

Med ålderns rätt sålde han så småningom M 22 nr 114 och var båtlös under några år för att därefter köpa den Solö som alltjämt ligger nere i hamnen. Arne var förvisso stolt över den, men det var ju inte som att segla. Följaktligen och för att undanröja eventuella tvivel förde han dekalen "jag skulle hellre segla". Tävlingsinstinkten fanns kvar från M 22-tiden och han var ständigt inblandad i tätstriden i våra motorbåts tävlingar, oftast i sällskap med Bosse och Lasse.

Arne, som skulle ha fyllt sjuttio år nu

i februari, blev medlem 1948 och valdes till hedersmedlem 1977. Georg Möller brukade tala om Arne som Mr Ekensberg och det epitetet var väl valt. Inte nog med att han var född ute på Ekensberg - enligt egen utsago var han den siste som kunde göra gällande att han sett dagens ljus därute - han fullgjorde också en stor del av sin livsgärning i Ekensberg. Att han var hamnkapten i början på 50-talet har redan nämnts. 1957 - 58 var han vice sekreterare, 1962 - 1963 var han vice ordf, 1972 - 1977 var han återigen vice sekreterare och från mitten av åttiotalet var han med i hamngruppen under nio år. Även valberedning och revision har tagit hans tjänster i anspråk under åren lopp. Dessa uppgifter är hämtade från gamla mötesprotokoll och visar ett funktionärskap som sträcker sig över mer än fyrtio år, vilket i sig är ett anmärkningsvärt faktum. Men det ger inte någon rättvisande bild av Arne Westerling. Han var framförallt Arne W och i den egenskapen tillförde han sällskapet långt mer än så. För mig är egentligen ytterligare kommentarer på den punkten överflödiga.

Att Arne - som det stod i Mörten för några år sen - kunde vara både älskvärd och vrång känner många av oss till. Den sistnämnda egenskapen tillskrevs han för att han aldrig tvekade när det gällde att hävda det han ansåg vara bäst för sällskapet. På den punkten var han kompromisslös. Han såg ofta tillbaka på båtlivet under 40- och 50-talen och hade svårt att acceptera de annorlunda förutsättningarna för dagens båtliv. Envist hävdade han det småskaliga

och familjära i båtlivet, i en tid när stordrift och anonymitet i många ögon närmast var en dygd. Även om vi då och då hade olika uppfattningar om hur dessa tankar skulle omsättas i praktiken delar jag oreserverat hans grundfilosofi. Vårt engagemang eller oengagemang i sällskapet är av skiftande karaktär. Det som jag tycker var särskilt kännetecknande för Arne var hans rent känslomässiga engagemang för sällskapet. I det avseendet var han också unik.

- Tänk att det fanns en människa som mådde som allra bäst när det kallades till arbete i hamnen och han tillsammans med andra fick slita med att fixa bryggor, justera slipen och annat som stod på dagordningen.

Att Arne var en idealist i ordets rätta bemärkelse är ställt utom allt tvivel. För oss som kom honom litet närmare var han också en omtänksam och uppriktig vän. Jag, Ylva, Astrid och många med oss, delar många ljusa minnen av honom, och vi har möjlighet att varje år segla om vandringspriset han instiftade till "Mauritz Minne".

Tack för det Arne Westerling och allt Du gjort för Ekenbergs Båtsällskap under nära nog ett halvt sekel. De orden fick avsluta parentationen på höstmötet och jag tycker de förtjänar att upprepas.

Lasse Forslund

HILDING BLOM HAR LÄMNAT JUNGFRUHMARNNA EFTER LÅNG OCH TROGEN TJÄNST

Hilding Blom, känd profil för alla EBS:are som gästade Jungfruholmarna under årens lopp, gick bort förra sommaren. Lasse Forslund ger här ett personligt porträtt av Hilding.

"Nu får du skärpa dig! Det är sista gången jag tar tar upp hamnavgift av dig!"

Rösten var lika bestämd som den var genomträngande. Utskälld - på sommarens sista dag - av tillsyningsmannen på Jungfruholmarna. Ja, Hilding Blom hade ett speciellt sätt även när han ville tala om att undertecknad å det snaraste borde se till att ansöka om medlemskap i Göta Segelsällskap. Inte nog med det; Om det enligt stadgarna alltjämt krävdes rekommendationer för inval, så kunde jag lugnt referera till honom. Vid närmare eftertanke var det nog t o m så att jag borde göra det. Så slutade min första båtsommar på Jungfruholmarna med att jag blev medlem i Göta. Efter det träffade vi Hilding eller "Borren", som en del föredrog att kalla honom, var och varannan vecka ute på holmarna under dussinet år.

Att han kallades för "Borren" berodde på att han under årens lopp landade åtskilligt med fisk. Det tror i alla fall Bosse Fagerström - också han Göta-veteran, så det får betraktas som en kvalificerad gissning. Gösen var Hildings absoluta favorit, men han uppskattade det mesta han fick i näten. Inte minst den sexkilos lax han landade för några år sedan. Mer lattjo än matnyttigt, tyckte han den gången han kunde plocka en och annan kräfta ur garnen.

När man en kulan januarimorgon sätter sig att skriva några rader om Hilding är det många fina sommarminnen som dyker upp, med midsommarna och Hildings åttioårsdag som de absoluta höjdpunkterna. Hur vanligt är det att ett åttioårskalas börjar vid lunchtid och klingar av först vid

tvåtiden på natten?

Hilding dog den 15 juni, 82 år gammal, och hade då varit medlem i Göta sedan 1933. Göta låg ju nära till hands för en söderkis, född och uppvuxen på Reimers. Han var murare till professionen och det kom väl till pass 1941 när han var med och byggde den gula stuga som under många år var hans sommarresidens. Redan 1949 blev han den första tillsyningsmannen på Jungfruholmarna och i den egenskapen fick han se mycket förändras, både till lands och till sjöss. Den gamla skridskopaviljongen ersattes av det nuvarande klubbhuset 1954-1955 och de suveräna toaletterna uppfördes 1978. Det var för övrigt samma år som han efter 18 års uppehåll återigen blev tillsyningsman på Holmarna.

Vi som tillhör riksgenomsnittet unnar oss lata sommark dagar. Med Hilding var det tvärtom. Urstark och med

sällan skådad energi har han sett till att Jungfruholmarna är en av Mälarens pärlor, uppskattad inte minst av många gäster från "västra Mälaren", som år ut och år in har haft holmarna som sista hamn före slussningen ut i Saltsjön. Detta parat med en hel del småprat på kvällskvisten, när hamnavgiften togs upp, gjorde att han utvecklade ett omfattande "kontakt-nät" i vilket hälsningar ständigt sändes till och från avkrokar som Tors-hälla, Kungsör, Köping och Örebro.

Hilding hade ett gott öga till Ekensberg och såg oss gärna som gäster. Han ställde upp för oss och vi har - det skall vi vara medvetna om - varit privilegierade. Kanske var det för att vi - både enskilt och i grupp - varit flitiga besökare och utnyttjat holmarna i en tid när allt färre Götabåtar hade vägarna förbi eller än mindre satte stäven i land. Hilding gillade när det var mycket båtar i hamnen och tryckte på att Jungfruholmarna var tillgängliga för alla och envar.

Av Göta SS nära 600 medlemmar var Hilding självskrivnen som en av fyra hedersmedlemmar och aktiv in i det sista. Jag och många med mig saknar en färgstark person som haft en given och framskjuten plats i våra båtliv.

Lasse Forslund

Sommarjobb på Jungfruholmarna !

Är du intresserad av en vecka i stuga på egen ö med stadsnära läge?

Med en utmärkt intendent, Classe Gustavsson, och nytt blod i Jungfruholmskommittén i form av kamraten Per (M 22 103) finns gott hopp om holmarna.

Men vem skall stå för den dagliga ruljangsen - är det kanske du?

Göta SS söker nu personer som vill ha förmånen att tillbringa någon vecka i den gula stugan där Hilding tidigare huserade mot att de tar hand om de löpande rutinerna. Ett osökt tillfälle för dem som i fin Mälarmiljö vill utveckla annat än sjöben på semestern, och ändock ha nära kontakt med sjölivet. Självklart finns intresserade Ekensbergare.

Kontakta Per Hansson, 08/64717 05, så får du veta mera. Eller slå en signal till undertecknad på tel 08/8894 28 - om det känns bättre.

Lars Forslund

Stödverksamhet

Gerhard och Barbro som förtjänstfullt arrangerade årsfesten 1993, berättar om deras arbete med lotterierna i samband med denna.

För en båtklubb av EBS:s kaliber har sponsorer eller prisdonatorer, vilket uttryck ni väljer, en stor betydelse. Den erfarenheten gjorde vi i samband med årsfesten 1993. För att finansiera olika kostnader i samband med fester är det vanligt med lotterier. Så även vid vår årsfest -93. Första tanken var -Hur många lotterier orkar vi med? Vad skall vi ha för priser? Vad får det kosta? Om man anser att kostnaden helst borde vara noll, tar man även på sig jobbet att skaffa fram gratispriser. Andra tanken -vad har vi för tänkbare donatorer i vårt sällskap? Efter en snabb inventering hade vi utsett våra offer. Men skulle de räcka?

Förmodligen behövde vi förstärkning utifrån. Här gällde det att utnyttja gamla och nya kontakter, med "rätt" syn på båtliv.

"Telefonterrorn" inleddes, Vi berättade om EBS gedigna ungdomsverk-

samhet, och att huvuddelen av överskottet från våra lotterier skulle tillfalla Ungdomssektionen. Detta tyckte alla var ett bra initiativ. Våra ansträngningar renderade i en grundplåt på 2500 kronor till en ny jolleramp för ungdomssektionen, samt även i "del-täckning" av musikerkostnaderna för årsfesten. För detta vill vi rikta ett varmt tack till våra pris-sponsorer:

Bennys Snabbmat, Elram-Clariol AB, Laila Holmberg (fd. EBS-seglare), Larsson & Örnmark Målerifirma AB, NCC Hus - Region Stockholm, Skandiaförsäkringar Södertälje, ABB - Tekniska röntgencentralen.

Gerhard och Barbro

Grattis Bengt ! till EM -vinst

Bengt Eriksson tog tillsammans med några kamrater från tullen i Stockholm hem europamästerskapet i Copers Cup i segling nere i Holland i höstas. Bengts båt slog bland andra en annan svensk besättning med Rune Kristoffersson, Göta SS, ombord.

Hur pallar vi?

Så här ska våra bockar och underlag för motor- och segelbåtar vara utformade.

Motorbåtar:

Några mått vid uppställning av båtar på EBS varvsplan. Motorbåtsbockar skall ha en höjd av **0.60 m** och vara lika breda som båten. Virket skall vara dimensionerat efter just din båt.

Segelbåtar:

Pallningshöjd när det gäller segelbåtar skall ligga mellan **0.25- 0.30 m**. Bredden på pallningen får ej överskrida **0.50 m**. Ha gärna några lösa bitar ex. 10 - 15 mm tjocka, att lägga mellan kölen och pallningen om ansvarig varvsgubbe så anmodar. För att undvika olyckor vid torrsättning rekommenderar hamngruppen att vaggan användes.

EBS utmaning i årets Augustimåne

Redaktionen fick redan i vintras nys om ett nystartat projekt inom klubben. Efter lite snokande visade det sig att ett antal seglare i sällskapet hade planer på att med EBS som tillhörighet ställa upp i årets upplaga av den omtalade Augustimånen. Några i besättningen berättar här om övningen.

Det torde nu vara helt klart att EBS kommer att finnas representerad i årets upplaga av kappseglingen Augustimånen som går av stapeln fredagen den 19 augusti med första start under Djuröbron kl. 20.00.

"Förhandlingar om finansiering och besättningsval har pågått hela vintern", säger skepparen Thomas Rönström till redaktionen. Och fortsätter - "Bengt Niklasson och Rolf Magnusson kommer att ansvara för navigationen ombord och övriga i besättningen kommer att vara Anders Widerberg, Lars Forslund och så har vi tagit med lite förstärkning från Göta Segelsällskap i form av Per Hansson som normalt seglar M22. Ett kvalificerat gäng med sikte på seger", avslutar skeppare Rönström med ett leende.

Erfarenhet från tidigare "Månar" finns det gott om. Thomas har varit med fem gånger tidigare, Bengt tre och Per gjorde debuten förra året ombord på 1-tonnaren Gunpowder. 1989 segrade Thomas och Bengt ombord på Thomas RB-98 alltså den båt som den samlade EBS besättningen kommer att segla i år.

Vad är då Augustimånen, frågar sig vän av ordningen. Augustimånen är en kappsegling som några entusiaster startade för ett antal år sedan därför att man ville ha ett långt skärgårds-

race i kappseglingsform. Inte en 24-timmarssegling utan tävlingsmoment. Banan skulle gå både i oprickade och obelysta farvatten men med alternativ som möjliggjorde "säkra vägar". Och på den vägen är det. Banan brukar mäta 150 - 180 distansminuter och lämnas ut 10 min innan start som alltid är på fredag kväll i anslutning till den 20 augusti. Målgång för de snabbaste båtarna brukar vara vid 2 - 3 tiden på natten mot söndag och de flesta har gått i mål före lunch på söndag.

Banan läggs huvudsakligen utanför Möjaleden, Kanholmsfjärden, Runmarö, Nämndö och Ornö men vid sämre väderlek tvingas man in mot mellanskärgården. Rundningsmärken som Svenska Högarna, vid Gillöga och invid Lilla Nassa sätter besättningarna på prov då dessa ska rundas nattetid.

Hur sköts navigeringen i dessa trixiga vatten? Vi frågar navigatören Bengt Niklasson som "suttit i källaren" på tre tidigare seglingar. "Ja, inte blir det något uteliv precis", säger Bengt. "Kommer jag upp i sittbrunnen ett par timmar under en segling får man vara glad. Normalt sitter jag nere i ruffen och instrumentnavigerar d v s läser av dels en deccanavigator som mest används för kursangivelser och fart och dels en satellitnavigator som främst används för positionsangivelser. Med dessa två instrument som bas vet jag var vi är på ungefär 50 meter när och kan planera seglingen och ge direktiv till sittbrunnen. Hela tiden ställer jag kontrollfrågor till brunn som. - Ser ni udden snett föröver om styrbord ung. 150 m bort? - På så sätt kontrollerar jag min källarnavigering och vinner allt större säkerhet i navigeringen under resans

gång. Principen är att på dagen ska besättningen i brunn segla optiskt och så fort som möjligt. Som navigatör måste man hålla reda på hinder som då kommer i vägen och leda båten runt dessa hinder så att så lite tid som möjligt tappas. På natten är det annorlunda. Då ser besättningen ingenting utan ska enbart koncentrera sig på att segla så snabbt som möjligt. Då sköter navigatören även en del av taktiken. Sjökortet är den enda verklighet som är observerbar och på detta läggs resan upp."

"Vad är det då som gör att just den här seglingen har blivit så omskriven och omtalad?" Vi frågar skeppare Thomas som för övrigt sitter som kassör i föreningen Augustimånen.

"Ganska enkelt att svara på", säger Thomas. "För det första, det är en hård kappsegling - kanske den hårdaste i Sverige med tanke på den komplicerade banan ute i ytterskärgårdarna. Sedan ger den en enastående naturupplevelse eftersom man hinner med en så stor del av skärgården i varierande väder och ljusförhållanden. Till sist så är seglingen en av de yttersta av övningsuppgifter i navigering och man utvecklas ofantligt i de navigatoriska färdigheterna."

Redaktionen tar där farväl av besättningen som kommer att försvara EBS färgerna i 1994 års augustimåne och önskar lycka till.

En naturlig fråga uppkommer naturligtvis efter detta. Finns det ytterligare EBS - gäng som är villiga att anta utmaningen? - I så fall, kontakta Thomas Rönström, så anmäler han er. Det vore väl någonting.

Kappseglingsred.

- en (kapp) seglingsupplevelse
långt utöver det vanliga...